

سىڭ شەزار ماچ

سىڭ كورته چىرۇك

مەھەد فەرىق ھەسەن

وەرگىرانى لە كوردىيە ۋە بۇ ئىنگلىزى

پ.ى.د.مەھەد ھەزىز سەئىد

سى ھەزار ماچ
سى كورته چيروك
محەمەد فەرىق حەسەن

وەرگىرانى لە كوردىيە وە بۆ ئىنگلىزى
پ.ى.د.مەحەمەد عەزىز سەئىد

زانكۆى سەلاخەددىن – ھەولير

ھەرىمى كوردوستان

۲۱ى ئادارى ۲۰۲۳ – ۱ى نەورۆزى ۲۷۲۳

پیشہ کی:

سنی ہزار ماچ سنی کورتنہ چیرۆکی کوردییہ " سنی ہزار ماچ، کۆلارہی رەنگاوپرەنگ، مەسیح بە ئاسمانی پاريسەوہ". نووسەری کورد پڕۆژدار محەمەد فەریق حەسەن (حەمە فەریق حەسەن) نوسیوونی. ھەر سنی کورتنہ چیرۆکە کہ لە پرووداوی راستە قینەوہ سەریان ھەلداوہ و ئیلامیان بە نووسەر بە خشیوہ.

لە بەر گرنگی چیرۆکەکان و بە ھیوای دەولەمەند کردنی کتیبخانە ی کوردی بە سەرچاوەی فیربوونی زمانی ئینگلیزی بۆ لاواوہ کانمان و شارەزابوون لە شیوازی وەرگیران، و بە کۆمەلگای نیو دەولەتی بلین ئیمە ی کورد لیرەین، وەکوو ھەموو گەلانی دنیا، میژووومان ھە یە، ئەدەبمان ھە یە، چیرۆک و پۆمانمان ھە یە. لە نیوان ۲۰۲۳/۳/۱۱ تاوەکوو ۲۰۲۳/۳/۲۱ ھەرسنی کورتنہ چیرۆکە کەمان وەرگیراوەتە سەر زمانی ئینگلیزی، بە تیکەل کوردی و ئینگلیزی نوسیومانە. ھیوادارین لاوہ کانمان سوودی لی وەر بگرن و کەلینیکی کتیبخانە ی کوردیمان پڕ کردبیتەوہ. ئارەزوومەندان دەتوانن لە مالپەری تایبەت بە وەرگیر بیانخویننەوہ. بە ھیوای کاتیکی خۆش....

وەرگیر: د. مەحەمەد عەزیز سەعید

ئاداری ۲۰۲۳

Forward:

Three Thousand Kisses are three Kurdish short stories “Three Thousand Kisses, The Colored Kite, and Christ in the Sky of Paris”. The Kurdish Writer Mr. Mohammed Fariq Hassan (Hemefariq Hassan) wrote them. The three short stories we emerged from true events, inspired the writer.

Due to the importance of the stories, and to enrich the Kurdish library by learning language resources, and to tell the international community that we are the Kurds, exist, and like all other nations of the world, we have the history, literature, stories and novels,. In addition, in order to provide the Kurdish young generation with suitable English learning resources, I have translated them from Kurdish language into English language, in the period March 11th to march 21st, 2023. And published them mixed, paragraph after paragraph. The reader will find them on my website (<https://www.mazeez1953.com>) under page Translations. Hope you enjoy it....

Dr. Mohammed Azeez Saeed.

March 2023

(یه که م)

سی هزاره ماچ Three Thousand Kisses

وهک پرۆژانی پيشوو، رېبوارى هاوسهرم، حهوتى به يانى له خه و رابوو. ئه و خولقه تى پيوه گرتبوو، دواى ئه وهى له خه و راده بوو، سووکى دهستى به قژمدا دههيناو به هيمنى ماچيکى روومه تى ده کرد. ئه و جا خوى دهگورى و دهچوو بو نانکړين.

Like the days passed, my husband “Rebwar”, at 7am woke up, he used to, after he woke up, softly he passed his hand through my hair, and quietly kissed my cheek. Then he was dressing up, going to buy some fresh bread.

منيش به چاوى خه والوو وه، له سهر جيخه وه گهرموگوره که م ده تلامه وه و ههستم به رامبهرى نه ده جوولا، به لام ماچى ئه م به يانيه، دؤخى ئه و ئيواره ميژووييه بير هي نامه وه، وه ختى ئيمه به يادى ده ساله ي هاوسهرگيريمانه وه، خيزانى له چيشته خانه يه کى به ناوبانگى شاردا شيومان ده کرد.

I, between a sleep and a wake, rolling on the warm bed and I did not have any emotional feeling to him, but in that

morning cheek kiss, reminded me the historical evening, where on the tenth marriage anniversary, we went to a famous restaurant in the city to have a dinner.

بەر لەوەی نانمان بۆ بێت، رېبوار سەری ھېنايە پېشەو، بۆ ئەوەی كچە تاقانەكەمان لە رازی نېوانمان حالى نەبێت، دەمی نا بە گویمەو، چرپاندی:

Just before the dinner served, Rebwar (my husband), approached his head close to my ears, in order for our only daughter not to understand what is between in our hearts, whispered;

" گەردنبەرزى پېرچلوول، خۆ ھاوسەرگىرىيى من و تۆ بەرھەمى چەندان سأل خۆشەويستىيە، من لەبىرمە ھەموو بەيانىيەك ماچىك لەو پروومەتە ئالەى تۆ بكەم، كەچى تۆ جارېك لە جارەن لە بىرت نەبوو من ماچ بكەيت، سارا گيان!"

"My lovely high neck, you know our marriage is the fruit of many years of love, I do not forget, every morning to kiss

your soft cheek, while, you never attempted to kiss me, my beloved Sarah!”

منیش ئه وهنده به قورسی نه مگرت. به زهرده خه نه یه ک وه لأمم دایه وه، ئه ویش له سه ری نه پویشته. دوا ی نزیکه ی هه فته یه ک، به یانییه کیان تازه کی پو یوار چوو بوو بو نانکرین، زرم زرم، له سه ر یه ک و قایم له ده رگه مان درا، کاره باشمان هه بوو. من دلم داخوری و پرابووم.

I did not pay attention too much, answered him through a smile, and he did not argue. After about a week, Rebwar, was just went to buy fresh bread, heavily the door knocked, one after another, we had electricity supply, my heart trembled, stood up.

هه ر به سو ل و جلکی خه وه وه، شه پ شه پ جوو لأم. هه تا گه یستمه ده رکه ی ده ری، چه ند جار ی ک به توندی ده رکه یان کوتایه وه. کاتی ده رکه م کرده وه، حاجی پو سته می دراوسی پی ده سته پراستمان بوو:

Still in my sleeping dress, steadily moved. By the time I arrived at the door, heavily and repeatedly, the door

knocked again and again, and when I opened the door, it was our right hand side neighborhood Mr. Haji Rostam:

"ددان به خۆتا بگره و پى هه لگره، با زوو بيگه يه نينه خه سته خانه!"
گورم دايه خۆم، هه تا گه يشتمه سهري، دوو جار به ده مدا كه وتم و هه لسامه وه. سۆله كانيشم له پيدا نه مابوون. شهش حهوت ريبوار، له ريبواري هاوسه ره كه م كۆبوو بوونه وه. كاتى به م شيوه يه منيان بينى، كشانه وه و ريبان بۆ چۆل كردم.

"Calm down, and hurry up, let us take him quickly to the hospital!"

I pushed and strengthened myself; I fall on my face twice and stood up, lost my slippers. Six to seven travelers, gathered on my husband, Rebwar. When they saw me in this situation, they went back apart and opened the path for me.

ريبواري بالابه رز يه كته خته له سه ر گازی پشت كه وتبوو. چاوه قاوه ييه كانى زه ق كرابوونه وه و ده مى دا چه قابوو. نه مزانى چۆن به بينى ئه و ديمه نه تاله، هه ر له ويدا نه مردم! ره نغه سوور و سپيه كه ي

بووبوو به په لکه پیاز. له سهر پیاده ره وه که، له پالیدا دريژ بووم و سهرم
نا به لای چه پی سینگیه وه، گویم له دهنگی دلی نه وو.

The long tall my husband was fallen and laid on his back.
His brown eyes and his mouth were opened. I did not
know by seeing this bitter view, why I did not die! His
white reddish color was become like onion leave. On the
pavement, I laid down beside him, and put my head close
to his left chest, and I did not hear his heart bit.

"خو عافووی کا، جه لده لپی داوه!"

یه کیکیان به دهنگیکی نه رمی غه مگین وه های گوت. منیش وهک شیت
هه لبلو قیمه وه. دوو چه پوکی قایم به سهری خو مدا کیشا. قژم ئالوسکا
و دهمم وشک بوو. له وه ننگامه یه دا، قسه کانی ئه و ئیواره یه ی خویم
بیر هاته وه: (خو هاوسه رگیری من و تو.... که چی تو جاریک له جاران
له بیرت نه بوو من ماچ بکه یت، سارا گیان!)

"God forgive him, a heart attack!"

Someone with a very soft sad voice said so. And I, like a
mad person, stood up, I bit strongly my head twice. My

hair became disrupted and my mouth dried out. At this moment, I remembered what he told me in that evening ;(the marriage of you and me..... You never attempted to kiss me, my beloved Sarah!).

من به دلی پرو چاوی فرمیسکه وه، له ئاستی سه ریدا چۆکم دادا. ئەژنۆم نایه سه ر پیاده ره وه که. لپوی له رزیوم نا به پروومه تی زهرد هه لگه راویه وه، سی جار ان له سه ر یه ک ماچم کرد. به لام دهرونم به و ماچانه ئارام نه بووه وه. راستبوومه وه. توند کیشام به ئەستورایی رانه کانمدا. شلپه یان هات.

I, with heart broken, and my eyes full of tears, sat next to his head. I put my knees onto the pavement. Touched my vibrating lips to his yellowish cheek, kissed him three times. But my soul was not relaxed by these three kisses. Stood up and I bit strongly my thigh, waved.

" جا پاش چی؟ تازه ئەگه ر سی هه زار جاریش ماچت بکه م، تۆ ههستی پی ناکهیت، گشت که سه که م!"

من به‌دهنگی به‌رز، له پېش ئه‌و پياوانه وه‌هام گوت و له گه‌ل حاجی
دراوسېماندا، به مردوویی پرفاندمان بۆ نه‌خوشخانه!
سلیمانی ۲۶ ی حوزه‌یران ۲۰۲۲.

“After what ? Too late, not only three kisses, even if I kiss
you three thousand times, you never feel it, my beloved
husband!”

In front of these men, with a loudly voice, I said so, and
with my neighborhood Mr. Haji Rostam, rushed him to the
hospital, passed away!

Sulaimane, June 26th, 2022.

(دوهم)

كۆلاره‌ي رهنجاورهنج The Colored Kite

"به دونيايه‌ك نيگه‌راني و هه‌ودايه‌ك ئوميد‌ه‌وه، كه‌سوكارو دؤستانى باوان چاوه‌پروانى په‌رجوويه‌ك بوون."

دوو زرته‌ زه‌لامى چوارپه‌ل قه‌وى، هه‌ريه‌كه‌ باليكي باوانيان گرتبوو، وه‌ختى له‌ ماشيني تايبه‌تى زيندان دايبه‌زاند، باوان لاويكي باريكه‌له‌ي گه‌نمهره‌نگه‌. له‌ قۆله‌پييه‌وه‌ زنجير كراوه‌، ده‌سته‌كاني له‌ دواوه‌ كه‌له‌چه‌ كراون. دوو زه‌لامى زه‌به‌لاح چوونه‌ته‌ ژير بالي. به‌ هه‌نگاوى كورت و خاو گه‌يانديانه‌ شويني ئاماده‌كراو. له‌وى سه‌ريان خسته‌ بان مي‌زيكي ته‌خته‌.

"With all the worries of the world and with a great hope, the family and friends of (BAWAN) were waiting for a miracle."

Two big body men, with strong arms and legs, each holding an arm of Bawan, they got him out of the convicted prisoner's vehicle. Bawan was a slim brown

wheat color young person. His feet were tightened with chains; his hands from back were tighten also. The two men steadily walked him to the defined place. They put him on a wooden table.

لهگه لئوه شدا ئه و ئاسايي ديار بوو. ئه و بهدم رپوه و لهكاتي سهرخستنيدا، بيزاري و بهرگري نهدهنواند. وهك ئهوهي به چاره نووسي خوئي قايل بيت. جووته زرته زهلامهكه، به كليته ي رهش، پرووي خويان وها شاردبووهوه، نهدهناسرانهوه. ئهوان تهنيا چاو، كهپوو و زاريان بهدهرهوه بوو.

Beside of all, Bawan showed up quite normal. During the walk and getting in and out of the vehicle, he did not show any resistance and did not showed to be worry. As if he was convinced by his destiny. The two big men were covered their heads by black clothes, in order not to be recognized for anybody. Only their mouths, noises and eyes were not covered.

باوان، له روخساريدا توورهی و تويزالیک خه م نه ده خویندرايه وه. نه و میزه ته خته یه ی، باوانیان بو سه رخست له سای کرینیکی زهردی ژه ننگرتوودا جپی گرتووه. په تیکی گرژی نه ستوور، به نه لقه یه ک کو تایی ده هات، له کرینه که وه داکشابوو بو ئاستی سه ری.

The angriness and sadness on the face of Bawan were obvious. The wooden table, where Bawan put on, was fixed with an oxidized Crane machine. A thick long robe ended with a ring extended to the level of Bawan's head.

هه رپیک له و ده مه دا که باوانیان سه رخست، پۆلیک په ره سیلکه ی سه ر بالږه ش وه ربوونه ئاسمانی سامال. له به رزاییه وه، به ده وری نه و گۆره پانه جه نجاله دا بیوچان ده سوورانه وه. جه ماوه ریکی نتم و مات له گه ل که سوکاری باوان، وه ک درخت له وئ پرابوون. نه وان چاوه پروانی راییکردنی کاریکی فره سامناک بوون.

At the moment of putting Bawan on the table, a flock of black wing Ababil birds (Sparrow) were gathered in the clear sky, circulating over that crowded square. A mass of people together with Bawan's family like trees were

standing there, quietly and silently, shocked. They were waiting for a horrible task to happen.

ئاسايش به بهرگى رۆژانهى خه لکه وه، هيزيکيش له پۆلىسى زىندان به چه کوچۆل و بهرگى خاكيه وه له وى ئاماده باش بوون. باوان، چاوى به و حه شاماته بیدهنگه دا گيړا، كه بۆ بينينى دوا هه ناسه كانى ژيان و ديمه نى هه لواسينى ئه و هاتبوون. له نيو ئه و ئاپورا مات و بیدهنگه دا سه رنجى به پرووى مندالیکى حه وت هه شت سالانه وه گيرسايه وه.

Security team wearing ordinary civil clothes, a group of the prison policemen, wearing earthly color clothes and well equipped with guns and other facilities, were all standing up and ready for any expected masses reaction. Bawan, was shocked by the masses people gathered around him waiting to see him hanged to feel his last life breathe. Among the silent, sad crowded masses of people, he saw a seven or eight year's child.

ته نيا ئه و منداله ش، به پرووى گهش و به دهم زهرده خه نه وه پيشوازى لى کرد. ئه و کورپيزگه يه، به به رائهت و سۆزه وه وه بۆ دهروانى. ئه و به

جووتیک کالی سپی و پانتۆلی رهشی دهلپهوه، وهک ئهوهی هی براگه وره کهی بیټ، له گه ل کراسیکی شینی میلدار، که سهرقۆله کانی قهه کردبوو، هاتبووه گۆره پانه که.

Only this child was received him, with a smiley, bright face. This youngster boy was looking at him emotionally and innocently. The child had a white shoes, white big striped blue shirt and a black trouser, as if they belong to is older brother, was in the square waiting.

ئهو منداله، وهک گه وره کان دهسته تال و دلپر نه هاتبوو. ئهو به کۆلاره به کی کاغه زینی رهنگا وره نگه وه له وی بوو. کۆلاره کهی له ئاستی سه ری خوی راگرتبوو، وه ها که باوان له سه ر میزی، ژیر سایه ی کرینی به پت و ئه لقه وه ببینیټ. باوانیش، وهک ئه وهی پت له کرین هه لخراو، پیوه ندی به وه وه نه بیټ، سه رنجی نه دان. ئهو سه رنجی به کورپژگه که وه نوسا. قژی رهشی باوان له بهر تاله تیشکی خۆره تا وه که ده بریسکایه وه. ئهو ردینیشی پاک تاشیبوو.

The child was not empty handed and was not sad. He was holding a colored paper kite. He was holding the kite in the

level of his head, in such a way; he could see Bawan clearly on the table under the crane machine suspend a robe ended by a ring , to be put around Bawan's neck. Bawan did not pay attention to the robe, but he was paying attention to the child, and the black hair of Bawan under sunlight was shining. Bawan was shaved well.

پشتوینی شالی له سهر پړانکوچوڅغی شینیکی کال به ستبوو. له گه ل شالی گول سووری ئیرانی، که دواى پتر له نیو سه دهش هیشتا له بهر چاوى لاوان نه که وتوو. لاوازی جهسته، دیمه نی سؤفیه کی نوورانی پښ به خشیبوو. سمپله ره شه که شی که هه تا داپراوی لیوی هاتبوو. وهک کریمی لښ دابښ ده چریسکایه وه.

Tighten a waistband shawl on his light blue Kurdish style dress, with Iranian red rose shawl, for over half a century, the young people still like it. His weak body seemed to be like a bright face of a mysticism man. His black long mustache, covered his lips, was shining, as if he had creamed it.

ئەو مندالە كۆلارە بەدەستە فریاد بوو، كە لەگەل باواندا مالیان لە
هەمان كۆلانی شارە. لە ژێرەو بەدەستی راستی كۆلارەكەى بەرز
پراگرتبوو. دەستی چەپیشی بۆ سلاو لە باوانی بن سایەى پەت،
هەلپریبوو، خیرا خیرا رایدەشەكاند.

The child's name, who had the kite, was Fryad, his house
and Bawan's house was in the same city alley. Fryad was
holding the kite raised with his right hand. While with his
left hand, saluting Bawan, who was under the hanging
robe.

چاوه روشنه قاوه بییه كانی دەبری سکانه وه وهختی خونچەى لیوه
تەنكە كانی زەردەخەنەیان دەپژانە سەر. شنەى شەمال گەمەى بەو
تالانەى پرچی دەکرد كە پزابوونە سەر هەنیەى. لەو بەرزاییه بەسامەى
ژێر سایەى پەت و ئەلقەوه، باوان بە زەردەخەنەیه كى گەشتەر وهلامى
دایه وه. پەنجە كانی دەستی لە پشتەوه كە لەپچە كراوه كانیشى بۆ
جوولاند.

His brown bright eyes were shining, while his thin lips
were flowering smiles. The gentle wind was playing with

his head hair, spread over his shoulders. At that frighten height of the hanging table under the tall ringed robe, Bawan answered the child with brighter smiles. Moving to the child, the fingers of his hands which were tighten at his back.

ئەوانەى لەوئى ئامادە و بە ئاگا بوون، سەريان لە نۆوانخۆشى ئەم دوانە سوور مابوو. وهلى كهس به دروستى نهينىيى ئەم نۆوانخۆشيهى نەدەزانی. رېك لەو هەنگامەيەدا، يەك بە يەكى پەرەسىلكەكان بە دەم مەوداى فرينهوه وهك دەنكه هەنارى گەيو، سوور سوور هەلگەران.

The people were there, surprised by the nice view between the child and Bawan. No body felt this happy relation between these two. At his moment, the Ababil birds in the sky, were flying, red and reddened like pomegranate seeds.

ئەم پەرچوو، كه يەكه مجاره له ميژووى ناوچه كەدا بينراييت، سەرى بەو خەلكە، بە پۆلىسى ئاشكرا و نهينيشهوه، بەرهو ئاسمان هەلپرى و هەندىك لە بەسالدچوان كهوتنه ماشاللا گوتن و سەلاواتدان. ئەو

خه لکه بیئؤقره یه ی، که له غه مگینترین چاوه پروانیدا بوون،
حه په ساوانه سهر و هه ناسه ی توند و خیرایان هه لکیشا.

This miracle, which was for the first time in the history of the region were seeing, made all the people and police around to raise their heads and looking at the sky, and some of the elderlies, started praying and saluting, while all the people, sad and waiting, were shocked, breathed deep and fast.

ئەوان له نیوان ئەوهی واه سهر زهوی بهرپوه دهچی و ئەوهی واه
ئاسمان دهگوزهریت بهرز و نزم چاویان دهگیرا و سهرنجیان
دهگواستهوه. هه ندیک لهوان، له چاوه پروانیی بهرجوو بهکی دیکه شدا
بوون. بهرجوو بهکی وهها، ته مهنی کوره لاه له نوئ بنوسپته وه و
که سوکاری باوانیش له خوشیاندا شاگه شکه بکات. ئەوان چاوه پروان
بوون، هه ئیستا هه چرکه بهکی تر، ئەوه بهرجوو به پرووبدات. دهستیک، به
هیزتر له هه مووه ئەوه هیزه ئاشکرا و نهینییبهی واه گه ماروی
گۆره پانه که یان داوه، باوان پرزگار بکات.

They were moving their eyes aloft and low, looking at what is happening on the ground and that happening in the sky. Some of them were waiting for another miracle. A miracle, may write the new age for the young man, and bring back the happiness to his family and his relatives. They were waiting for the miracle, to happen in any moment. A hand, stronger than all these visible and invisible force, surrounded the place, may rescues Bawan.

که سوکاری باوان، خه مبار و سه رکز چاوه پروانی هیممه تی نه و دهسته بالایه بوون. ناماده بان، پرسیاریان له یهک نه ده کرد. نه وان له ناخه وه مژوول بوون. مینا دارکاژ، قنچ و قیت له وی وه ستا بوون. که سو کاری باوان له یهک شت ناگادار بوون. نه وان هر نه وه نده بیان بیستبوو، که باوانی بو ه لواسین ناماده کراو، به نامه یه کی چو کلیتیبیه وه گیراوه. نامه یهک و هیچی تر.

Bawan's Family, with all sorrow and weakness, were waiting for this strong hand. They did not ask each other. They were shocked inside. Mina Darkazhe, was standing normally over there. Bawan's family was aware of one

thing. They were aware of that Bawan has been sentenced to death by hanging, were red-handed and accused, by having a chocolate cover letter, a letter nothing else.

چەند ھەناسەییەکی دی، نامەییەکی نەفرەتی، کە بریتییە لە پەنجکێک کاغەز، کۆرەلاویک لە ژیان ھەلدەپچووورقینیت. لە باوەشی گەرمی دایکی دەفڕینی و بە مەرگی دەسپیری. مەگەر لە پڕیکدا بەر پرسیکی بالاً، بە ماشینیکی دوا مۆدیلەو، بە خۆی و دەستەیک حیمایەو، بگاتە گۆرەپانەکە و دەستی بەزەیی بلند بکات و بە میرغەزبان بلیت:

Saw some breathes, a damned letter, a small piece of paper, taking away the life of a young person. Taking him away from his mother's warm cuddling, and sending him to death. Dreaming that a person of great and high power authority, with a group guards, suddenly shows up, rising his emotional hand telling the Mirkhazban:

-دەستبەجی ئەم شانۆییە حویناوییە راگرن! بە بریاری سەری سەرەو،
فەرمانی لە داردانی باوان راگیرا و کرا بە زیندانی ھەتاهەتایی!

ھەر لە و ھەنگامە یەدا، پۆلیسەکان بە ئاشکرا و نەپینییانەو، ئاواتەخواز بوون بۆ دەردیسەری کارەکیان ڕایی بکەن و بەسەلامەتی بگەرێنەو، فەرمانگە و مالی خۆیان.

-Stop immediately this bloody theatrical! By the order of the top high commander, the decision of hanging Bawan was stopped, and changed to the life prison sentence!

At this moment both public and secret police, wished to work on their task and going back to their office and their homes safely.

ئەوان دەشیانزانی، کە یەکەم جارە سزای لە داردانی ئەم جۆرە پرسە، بە ئاشکرا، بە ڕۆژی ڕوون و لەبەر چاوی خەڵک و کەسوکار، جیبەجیب دەکرێت. ئەوان سەرنجی وردیان لەسەر دەوروبەر و دەمژمێرەکانی مەچەکیان بوو.

They knew, it is for the first time that this type of hanging sentence is executed in the daytime in public and in the presence of the people and family. They were

concentrating on their around, and on the watch in their wrist.

دۆست و خزمانیش چاویان له کورەى دەستبەکە لەپچەى، پێبەزنجیری له بەرزاییدا راگیرا و بوو، کە جووتیک میرغەزەبى بازۆلە ئەستوور، توند یەکی بالیکیان کرتبوو. ئەوان خیرا خیرا، چاوی کراوەیان لەسەر مندالی زار بەخەندەى کۆلارەبەدەست دەگواستەوہ بۆ سەر پەرەسێلکەى رەنگ ھەنارى، کە بى ھەدادان بە دەوریاندا دەفڕین. لەویوہ بۆ زەرەدەخەنەى سەر لېوی کورەلاوی ژېر ئەلقەى شوڤرى له کرین بەستراو.

The friends and relatives, were looking at the young boy who was tied by robe on the table of the execution penalty, where two ugly strong arms persons holding the boy's under arms tightly. They steadily changing their looking from the child with simile and a kite in his hand to the flock of pomegranate color Ababil birds in the sky, were continuously flying over, to the young boy who was

tied with a long robe ended by a ring, suspended by a high crane machine.

باوانی به هه‌ل‌واسین سزادراو، له‌م‌ساته وه‌خته‌دا، ته‌مه‌نی وه‌ک تیری سارده که‌وان هه‌ل‌ده‌هات. که‌چی ئه‌و واده‌هاته پیش‌چاو وه‌ک ئه‌وه‌ی باکی به‌سزای هه‌ل‌واسین و به‌جووته میرغه‌زه‌ب و به‌و می‌زه‌ر سپیه که‌واوسه‌لته له‌به‌ری مه‌لای زیندانی‌ش نه‌بیت. باکی به‌و پۆلیسه‌ ئاشکرا و نه‌ینیبیانه‌ش نه‌بیت، که‌مه‌حکه‌م ری‌وبان و گۆره‌پانه‌که‌یان دۆرپیچ کردوه.

Bawan who was waiting for hanging, his age was like spear of cold bow, escaping. But he seemed to everyone that he does not care for his hanging, does not care about the two strong arms persons holding him, does not care about the jail religious man, who was wearing a white religion's clothes. He was not paying attention to all the public and secret police, which controlled the rods and the place of his death execution.

وہک ئوہوی پروای بہو ئومبولانسہ سپیہش نہبیت، کہ بۆ
گواستنہوہی تہرمی ئو، لہ ویندہریؑ راگیراوه. وہک ئوہوی، ئو
جووتہ میرغہزہبہی وا توند بالیان گرتووه برازاوا بن. ئومبولانسی
سپی، پەرہسپلکہی سوور و مہلای میزہر سپی

As if he does not believe the white ambulance, stopped
there waiting to transfer his body after his death. As if, the
two men holding his arms tightly are bridegroom's
brother, the white ambulance and the religion man with
white dresses.

باوانی بن سایہی کرپن، بروسکہبہکی ئو پڑوہی ہاتہوہ یاد، کہ
فریاد، ئو مندالہ زار بہ خہندہبہی لہ کۆلانہکەہی خۆبان بینی، وہک
بینہواہک دہکرووزایہوہ. بہ کول دہگریا و لہ خۆی دہبووہوہ. ئوہی
بن باوک، دایکہ بیوہژنہکەہی ہلپچابوو، داوا کۆلارہی لی دہکرد.
ہستی ہاوسہرکہمی، توند تپی ئالابوو. کاتیک مندالانی گہرہکی
دہیبینی ہەر یہکە خاوهنی کۆلارہی رہنگاوپرہنگی نرت و نوپی
خۆبہتی. لہو ہناسہبہدا، باوان بیدہنگ چووہ پەنایہوہ. سووکنی بہ
گویدا چپاند:

At this moment, Bawan under the hanged crane machine, remembered the thunder of that day, when the smiley child, Fryad. The one, who lost his father, was crying and begging his widow mother to buy him a kite. Feeling to be a single mom was rolling her. While the child was seeing the children around him each have his own new colored kite. Bawan silently approached Fryad, and whispered into his ear:

فرياد، من ئىستا كۆلاره يه كى وههات بۇ چى دەكەم، به دلى خۆت بېت!
به واده يه كى كورت، كۆلاره يه كى رهنگاو رهنكى بۇ ته واو كرد و دايه
دهستى. مندالى تاينيش له خۇشياندا وهختابوو خۇى بېت به كۆلاره
و بفرېت.

Fryad, now I will make a kit for you, the one you like!

In a very short time, Bawan made a colored kite for Fryad, and he was so happy, just about to fly himself.

ئىستاش لاوى دهست و پى به كهله پچه و زنجير، سهرى له وه فا و
پيزانىنى فريادى كهوت ههشت سالان و له وهش سوور ماوه، چۆن

توانیویبەتی ئەم ماوەیە، کۆلارەییەکی کاغەزین بپاریژیت! لەو دەمەدا، کە باوان بییری لای ئەو ساتە وەختە بوو، چۆن لە گریانى بە کۆلەوہ فریادی خستە قاقای پیکەنین، ئەلقە زبر و ئەستوور و با خواردووہکە، وردە وردە دادەکشا.

Till now, The young man, whose hands and legs were tightened with chains, was shocked by the faithfulness and acknowledgement of the seven or eight years old boy and how, till now managed keeping the colored kite the entire time safe, Bawan was thinking about that time, he managed to change Fryad from crying state to a laughing and happy state, the long robe with the ring was steadily coming down.

ھەر لەو ھەنگامەییەدا، فریاد بە کۆلارەکیەوہ بەلەز دوور کەوتەوہ و لە بازنەى چەکدارانى دەوری گۆرەپانەکە چووہ دەرى. پۆلیسە ئاشکرا و نھینییەکان گورگناوریان لى دایەوہ و ویلیان کرد. فریادیش بە خرۆشى مندالانەى ساکارەوہ، کۆلارەکەى ھەلدا. دای بە دەم سروەى باوہ. ئەلقەکانى کلکى کۆلارەکە، کە زۆر لە ئەلقەى پەتى ھەلخراو

نەرموشلتر و لە پرنەنگى مردووى كرېنەكەيش بە شەوقتەر بوو. بە وادەى چەند ھەناسەيەك، بەرز بەسەر ئاپۇراى ئەو خەلكە بېدەنگ و خەمناكەو، بە ئاسمانى شىنى، بان سەرى باوانى كورى گەپرەكەو، چون ئالاي پرنەنگاوپرەنگ رادەكشا.

At this moment, Fryad, with his colored kite, moved far away and went out from the ring of the security police. The public and secret police wolf-like looked at him, and let him go. Fryad, a happy simple child, flied his kite via a gentle wind. The rings of tail of the kite were softer than the ring at the end of the hanging robe, and the colors of the rings were brighter than that the dead color of the Crane machine. Within a few breathes, the kite flied high over the head of the sad people into the blue sky over Bawan's head, the boy of the same alley.

فرياد، بېپەرەوا دەزووى بەدەم كۆلارەكەو دەدا. كۆلارەيش بى لەمپەر، بەرەو بەرزايى و شىنايى ئاسمان ھەلدەكشا. لە زەوينيشەو، پەت و ئەلقەى پەت، بۆ ئاستى سەر و گەردنى باوان دادەكشا. پۆلە

په ره سیلکه‌ی سووریش به دهوری کرینه‌که‌دا ، به بان سه‌ری باوان و
حه‌شاماته‌که‌وه، ته‌نووره‌یان لښ دده‌دا. ئا له‌و هه‌ناسه‌یه‌دا، که جووته
میرغه‌زه‌بی ره‌شپوښی ده‌ست به ده‌ست‌کښی ره‌ش، ئالفه‌ی زبری
په‌ته‌که‌یان ده‌کرده‌ گهردن، بۆ دواجا، به‌ راوه‌ستاوه‌کاندا هه‌لپروانی و
چاوی له‌سه‌ر دایکی پراگرت. کۆلاره‌ ره‌نگاوپره‌نگه‌که‌ی فریادیش،
به‌ناخی ئاسماندا ده‌چوو، به‌ئاسته‌می ده‌بینرا.

Fryad was extending the thin fine thread to the kite, and
kite was flying up and up in the blue sky. On the ground,
the robe and the ring was lowering to the level of the head
and neck of Bawan and the red Ababil birds in the sky over
the people during this tragedy event were circling. At this
moment, the two big men, were covered their heads with
a black cover and wearing black gloves, about to put the
ring of the robe onto Bawan's neck , and for the last time,
he looked at the people standing and he saw his mother,
concentrating at her. And Fryad's kite going up deep into
the sky, and was barely visible.

وہختی ئالقیہی زبری پەت کہ لە گەردنی زەردی کۆرەلاو توند بوو و میژەکەیان لە ژێر پێ دەرهینا، پێیە بە زنجیرەکانی بە حەواوە کەوتنە جوولە. دایکی باوان، کہ یەک پارچە سووری پۆشیبوو، دەستی بە چاویەوہ گرت و قولپی گریانێ لە ئەوکی خۆیدا بەند کرد. بابی کۆرەلاویش تف لە گەرویدا وشک بوو. هیندە قایم مستی بە رانی خۆیدا کیشا، ئاوری بە یەک بە یەکی ئەو حەشامەتە خەمناکە دایەوہ.

When the ring tightened in Bawan's yellow neck and the table was pushed out, he remained hanged and his tied feet were moving. Bawan's mother, who was dressing, completely red. Covered her eyes by her hands, and hold her crying in her throat. The young boy's father, his throat was dried out. Hit his groins by heavy strong boxes, all the people around looked and turned toward him.

هەنێسکی بە زۆر بەیان هەلکیشا و دەستیان بە چاوی خۆیانەوہ گرت. هەر لەو هەناسە یەدان فریاد سەرەداوی دەزووہکە ی بەردا و کۆلارەکە ی بۆ تەشقی ئاسمان هەلکشا و جارێکی دی نەهاتەوہ سەر زەوی.

Most of them felt sorrow, and covered their eyes by the hands. At this moment, Fryad released the kite and the kite went up deep into the sky, and never came back to the ground.

سى لاوى تووپره و پاساو له سهربانى مالىكهوه، دووراودوور بۆ ديمه نه كه يان ده پروانى. ئەوان مسته كۆله يان بهرز پراگرتبوو و دلشيان ژانى ده كرد. له و لاتر كچۆله يه ك به كراسى سوورى ئاودامانه وه، كه ده تگوت دار هه نارى گولگرتوو، به فه قيانه ي شوپرى ئەو كراسه سووره، دانه ي فرميسكه گهرمه كانى ده سپرى. له بهر خۆبه وه ده يگوت و ده يگوتته وه:

-باوان بوو به ئەستېره يه ك به ته ويلى ئاسمانه وه!

كۆپنهاگن ۳ى ۱ى ۲۰۲۱

Three young boys at the roof a nearby house were looking at the event, holding their arms up tightened their fingers furiously and their hearts were hurts. On the other side, a little girl dressing red looked like the flowered

pomegranate tree, wiping away her tears, saying and saying:

-Bawan became a star on the roof of the sky!

Copenhagen, January 1st, 2021.

(سېئيه م)

مه سيح به ئاسمانى پاریسه وه Christ in the Sky of Paris

" من کاسۆلیکم، نه مهینۆشم نه سیگارکیش! به بهردهوامی هامشۆی
که نیسه ده که م و مرۆڤیکی ئایینیم!"

ژنهى پرچرهش، شان و مل پرووتى به زه رده خه نه کشاو ، له و شوینه دا
قوت بووه وه و به م جوړه خوێ ناساند. ئه و زیاتر پرووی له شارۆ-ی
هاوگه شتم بوو. له و ده مه دا، له چوار چیه ی گه و آله هه ورپکی بازنه یی
سپی سپیدا، پرووی گه شی مه سیح م بینى، سه رنجی پاریس و پرووباری
سپین-ی ده دا.

I am a catholic, I don't drink and I don't smoke! Always
constantly going to the church and I am a religious
person!"

A black hair lady, naked shoulder and neck, smiley lip,
suddenly appeared in this place, and in this way she
introduced herself. Mostly, she was mostly facing my
travel friend,"Sharo". At that moment, in the frame of an

isolated very white circular cloud, I saw the bright face of the Christ, steering at Paris and the Seine River.

ژنه، له گه‌ل جووله‌ی گهردنی زهره و به‌رزیدا، پرچی ره‌شیشی ده‌جوولا، سه‌ری په‌نجه‌ی ئاماژه‌ی، کرده ئه‌و سئ چوار مۆتۆرسایکلانه‌ی، که شارو پینان سه‌رسام بوو. نه‌ختیک پیش ده‌رکه‌وتنی ئه‌و ژنه، له‌چهند لایه‌که‌وه به‌ کامپرای ئایفۆنه‌که‌ی وینه‌ی گرتبوون. ئه‌وجا به‌ سه‌ری دوو په‌نجه، ئالقه‌یه‌کی تۆکه‌ی زیڤری به‌ره‌و پرووی شارو ڤراگرت، گوتی:

The lady, with the motion of her yellow and high neck, her black hair was moving, pointed her finger to the three or four Motorcycles, where Sharo liked. Just before appearing the lady, from different directions Sharo took some pictures of them using his iPhone camera, then with her two fingers, hold a solid golden ring toward Sharo's face, and said:

" من هۆ له‌وئ، لای ئه‌و مۆتۆرسایکله‌ ره‌شه ئه‌م ئه‌لقه‌یه‌م دۆزیه‌وه. زانیشم، که هی تۆیه. ده‌شی تۆ ئه‌م ئه‌لقه‌یه‌ نایابه‌ت له‌ پاریس

کریبیت. فەرموو، با هەر پیرۆز بە خۆت بیت کۆرەلاو. وەک پێشتر
گوتم، من کریستیانی کاسۆلیکم!"

"I, in that place, near the black motorcycle, found this golden ring. I knew it is yours, may be you have bought this excellent ring in Paris, please take it, it is worth you have it, young boy. As I said before, I am a Catholic Christian!"

بە شینایی ئاسمانیشەوێه پوختساری نوورانی مەسیح لە چوار چێوێه
گەواله هه‌وره سپیه‌که‌دا داده‌شکا و نزیك قولله و سه‌ربانی ته‌لاره
به‌رزه‌کان ده‌بووه‌وه. چه‌زرت، توێژاێک خه‌م، به‌ پووێه‌وه دیار بوو.
چه‌ند چاوم به‌ ئاسماندا گێرا، ته‌نیا ئه‌و گه‌واله هه‌وره شیریه‌م پێوه
بینی. ئالفه‌ زێره‌که‌ی نیوان دوو په‌نجه‌ی ژنه‌که‌یش، له‌ به‌ر هه‌تاوی
پاشنیوه‌رۆی مانگی ئاب، ده‌بریسکا‌یه‌وه. ژنه‌که‌ ئاماژه‌ی بۆ دیوی
ناوه‌وه‌ی ئالفه‌که‌ کرد. به‌ ئینگلیزییه‌کی تێکشکاو گوتی:

In the blue sky, the bright face of Christ within the white isolated cloud was appearing, approaching the towers and the high roof of the buildings. No subjugation on his face. I

looked all around the sky, I did not see any other cloud, except that isolated milky cloud. The golden ring between the two fingers of the woman, in afternoon sunlight of the month of August, was shining. The woman pointed to the inner side of the ring, with broken weak English, said:

" من وهختى سەپىرى عەيارەكەيم كرد، زانيم ھەر دەبى پارچەبەكى بە
نرخ بېت، كۆرەلاو!"

شارۆى ھاوگەشتىشم نەيتوانى سەرسوورمانىيى خۆى بشارىتەو،
گوتى:

" سووپاس بۇ تۆ خانمەكە. ئەوھى راستى بېت من ئالقەم لە پەنجەدا
نەبوو، ھەتا لېم بکەوېت. من دەزگيرانداريش نيم!"

ئەو زياتر دەست و پەنجەى ناسک و بە ئەلقەى بۇ شارۆى ھاوگەشتم
درېژ کرد. بە دەم زەردەخەنە تايبەتییەكەبەو، ئەبرۆ پەشە
باریکەکانیشى بەرز و نزم دەجوولاند، گوتى:

"When I looked at the karat of the ring, I knew that it must
be a valuable peace, young boy!"

My travel friend Sharo was unable to hide his admire, and said;

“Thank you lady, in fact I did not have any ring in my finger, for to fall. I addition, I do not have a fiancée!”

She extended her hand with ringed in fingers to my travel friend Sharo, more and more. With her special smile, she was moving her thin eyebrows, and said;

" جا ئەگەر ھى تۆيش نەبیت، با پیرۆز بە تۆ بیت. ھەلبەگەر بۆ شایبەگەت. بىرت بیت، من کریستیانی کاسۆلیکم و تەماحى زېر و زەمبەرم نیه!"

من لەو بەینەدا چاویکم لەسەر دەست و پەنجە و ئالقەى ژنەى پرچرەش و چاویکیشم لەسەر روخسارە نوورانیە لەنگەرگرتووەگەى ئاسمان بوو. پرووی عیسا، خەمبار دیار بوو. پیم و ابوو، بیجگە لە ژنەى کاسۆلیک و شارۆى ھاوسەفەرم، تەواوی دانیشتونانی پاریس سەرقال و سەرسامى ئەم دەرکەوتنە نوپیهى حەزرەت بوون، کە پەنگە دوا پەرجووی مەسیح بیت ئەوانیش وەک من بەرز دەیانپروانى.

“Even, it is not yours, take it, you deserve it, keep it for your wedding. Do not forget, I am a Christian Catholic, I do not aspire gold and jewelries”

In between these two cases, I kept an eye on the hand and ringed fingers of the blacked hair lady and an eye on the bright balanced appearance of the sky. Jesus face appeared anxious. I believed, beside that catholic woman and my travel friend Sharo, all the residence of Paris, were busy and astonished of this newly appearance of Jesus, and it may be the last miracle of Christ. All like me, they were looking high to the sky.

دوچار شارو، به شهرمیکی مندالانه وه نه لقه که ی لپی وهرگرت له و چه که ساته به دواوه، ئیتر نه لقه که له نیوان په نجه کانی شارو دا دهره وشایه وه. شارو چهند سهرنجی بیته هه لکو لراوه کانی دیوی ناوه وه ی دها، لپی حالی نه ده بوو. منیش هیچم لپی هه لنه کړاند راستت دهویت. له چاویلکه که شم که وتمه گومانه وه. خانمی کاسولیک خوا حافیزی لیکردین و له نیوان ئاپوړای خه لکدا دیار نه ما.

At the end, Sharo, with a childish shame, took the ring from the woman. Since that moment, the ring between the fingers of Sharo was shining. Sharo was looking into the engraved letters in the inner side of the ring, and did not understand them, in fact I did not understand either, and I doubted of my glasses too. The catholic lady farewell us and among the crowd people disappeared.

ئيمەش بە دەم پياسەو، لە دوکانی زېڤرنگەرېک نزيك دەبووينهوه. له و دەمه دا خانمه که ديسان دەرکهوتەوه. بەرەو پروومان هات. هېشتا پاشماوهی زەردهخەنەيهکی تەنکيش، بەسەر ليوه گۆشتنه سوورهکانيهوه مابوو. پرووه و شارۆ گەردنی بە لارهوه گرت. پرچيشی به و لایه دا رژا، گوتهی:

And we were walking, approaching a goldsmith shop. At the moment, the lady showed up again. She came toward us. Still the residual of the smile on her fleshy lips was obvious. Turned her neck toward Sharo, and her black hair to a side, and said;

" شەرمىش دەكەم بېلىم. پروا بکە هېشتا بەرچايىم نەخواردوو، بەلکوو سى يۇرۇم بدەيتى كورەلاو، تەنيا سى يۇرۇ!"

وختى بەرز پروانىم، بەجاريک سەدان پۇرتىتى مەسىحىم بىنى. وەربىوونە ئاسمانى پارىس و پرووشيان لە شارەكە بوو. حەزرەت وەك لە پرسەى مەرىيەمى دايكىدا بېت. خەم لە پرووى دەبارى. چ من چ شارۇ، كە تازە بە پەرجوووەكەى زانىبوو، سەرمان لە پېكەو دەركەوتنى ئەم خانمە و حەزرەتى يەسوع سوور مابوو. بۇ ئەوہى تەماشای ئەو ديمەنەى لە دەست نەچىت، كە رەنگە تاھەتايە دووبارە نەبېتەوہ، شارۇ بە پەلەپەل جزدانەكەى دەرھېناو پېنج يۇرۇبىيەكى بۇ دريژ كرد. ژنەش بۇ چەند ھەناسەيەك، ھەردوو دەستى بە كراوہيى، لە ئاست كەپووہ قنچەكەى، پېكەوہ نوساند.

"I feel shy to say, believe me till now I did not have my breakfast, can you spare me three Euros, young boy, just three Euros!"

When I looked high, I saw hundreds of Christ's portraits in the sky looking at the city of Paris. Christ looked like as if he was at the condolence of mother Mary. His face was so

anxious. Either me or Sharo, just knew the miracle, were shocked for the instantaneously appearance of that lady and Jesus together. In order not to lose this view, it may not appear again forever; Sharo quickly took his Wallace out and gave the lady a five Euro bank note. The woman for a few breaths, her two open hands on the level of her beautiful nose stuck together.

ئەوجا دەستی برد و پینج یۆرۆکەى لى وه رگرت. ئەوه ندهى بلیى یهک و دوو له چاوان ون بوو. زه ره نگره کهى نزیکمان ، له وه دابوو دوکانه کهى دابخات، کاتى شارۆ ئەلقه کهى پيشان دا و پرسى:

"راتان له سه ر ئەم ئەلقه یه چیه، به ریز؟"

زه ره نگره که له ته وقى سه ربه وه تا که له ئەنگوستى پى، شارۆى دایه بهر سه رنج. چاویکیشى به مندا خشانده، تىله ی چاویشى، له سه ر ئەلقه که بوو، گوته:

Then she extended her hand and took the five Euros. And immediately, she disappeared. The goldsmith near to us

was about to close his shop, Sharo showed him the ring and asked:

“What do you think about this ring, Sir?”

The goldsmith, from the top of the head to the hallux valgus of the foot looked at Sharo, steered at me too, and an eye on the ring, said;

" ئۆۋ، تۆ يەكەم كەس نیت، ھەر گویشی مەدەرى!"

زەردەخەنە يەكەمى تال لەسەر گۆشەي لېوى من و شارۆ نىشتەوہ.
وہختايى پېكەوہ سەرمان بۆ ئاسمانى پاريس ھەلېرى، سەدان
پروخسارى مەسيحمان بينى، ھۆن ھۆن فرميسكيان دەباراند و بە
شوپن يەكدا پرووہو تاقى ئاسمان ھەلدەكشان. من چاوم لە سەريان
بوو ھەتا دوا پروخسارى خەمبارى لە چاوان ون بوو. شارۆش بە
ھەستېكى ساردەوہ ئەلقەكەي خستە گىرفانى كراسەكەي.

سليمانى ۱۹ى ۱۱ى ۲۰۱۹

“Oh, you are not the first one; do not pay attention at all!”

A bitter smile landed on the corner of my and Sharo's lips. Together, we raised our head to the sky of Paris, we saw hundreds of the appearance of Christ, steadily, were falling tears, and one after the other climbing up to the sky. I could see them until anxious on their faces disappeared, while sharo, with a cool feeling, put the ring into the pocket of his shirt.

نووسەر له چەند دېرېكددا:

محمد فەریق حەسەن (حەمەفەریق حەسەن) له ساڵی ۱۹۶۱ لە دەقەری قەرەداخ لە دایک بوو. قوتابخانەیی سەرەتایی لە قەرەداخ و ناوەندی لە هەڵبجە و خانەیی مامۆستایانی سلێمانی لە سلێمانی خۆیندوو.

نزیکی ۳۰ ساڵ لە گوندەکانی دەشتی دزەیی و دەقەری سلێمانی و ناو شاری سلێمانیدا مامۆستا بوو. له ساڵانی ۱۹۷۹ تاوەکوو ۱۹۸۳ بە سکرێتێری ئیداری لقی سلێمانی یه‌کێتی نووسەرانی کورد هەلبژێردراوه. له پراپه‌رینی ئاداری ۱۹۹۱ دا به‌ سه‌رۆکی لقی سلێمانی یه‌کێتی نووسه‌رانی کورد هەلبژێردراوه. به‌رهه‌مه‌کانی:

زیاتر له ۱۳۰ کورته‌ چیرۆکی نووسیوه و له سه‌ر شێوه‌ی ۱۱ کۆچیرۆک(بەرگ) به‌ چاپی گه‌یاندوون.

چەندین کتیبی نووسیوه.

زیاتر له ۳۷ حیکایه‌تی کۆکردۆته‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی له‌سه‌ر کردوون و بلاوی کردوونه‌وه.

بیست و پینج کورته‌ چیرۆکی مندالانی نووسیوه.

زیاتر له ۱۱۲ کورتیله‌ چیرۆکی نووسیوه.

خه‌لاتی حسین عارف بۆ چیرۆکی کوردی ۲۰۱۵ وه‌ده‌ست هێناوه.

توانیویه‌تی ۱۳ تووژینه‌وه‌ ئه‌نجامبات.

سێ پڕۆمان و ۸ وه‌رگێڕان له‌گه‌ڵ ۱۰ به‌رهه‌می تر بلاو کردۆته‌وه.

نووسه‌ر زۆرتیرین چیرۆکی نووسیوه له‌ میژووێ ئه‌ده‌بی کوردیدا تاوه‌کوو ئیستا .

له‌ کۆتایی ساڵی ۱۹۹۸ وه‌ له‌ ولاتی دانمارک ده‌ژی.

مۆبایل: 004571412727

The Writer:

Mohammed Fariq Hassan(Hemefariq Hassan)

He was born in the year 1941 in Karadagh Region.

Studied primary school in karadagh.

Studied intermediate school in Halabja

Studied teachers Institute in Sulaimane.

For over 30 years, worked as a teacher in Dizayee region, Sulaimane region and in the city of Sulaimane.

From 1979 to 1983, he was selected as the admin secretery of Kurdish writers union, branch of Sulaimane.

In March 1991 Kurdish apprais, he was selected as the president of Kurdish writers union, Sulaimane branch.

Wrote and published over 130 short storiesm, published in 11 volunes.

and over 112 very short stories.

Wrote and published many books

Collected over 37 Kurdish tales, conduced research on them.

Wrote 25 short stories for childern.

Awarded Hussen Arif Prize of Kurdish stories for the year 2015.

Carried 13 research papers.

Published 3 novels, 8 translations and10 other articles.

The writer till now wrote the largest number of stories in the history of Kurdish literature.

At the end of 1998 imigrated to Denmark and living there.

Email: mfhesen@gmail.com

وهەرگیز:

پ.ی.د. محمد عهزیز سهعید

له ۱۹۵۳/۹/۲۷ له شاری قه لادزی له دایک بووه.

خویندنی سه ره تایی، ناوهندی، دواناوهندی هه ره له قه لادزی ته واو کردووه.

له ۱۹۷۷/۶/۲۶ به پله یه کهم به شی فیزیا / کۆلیژی زانست / زانکۆی سلیمانی ته واو کردووه. وه زیری خویندنی بالا خه لاتی سه رۆککۆماری پییه خشیوه.

له ۱۹۸۰/۱۲/۱۲ پروانامه ی ماسته ری له بواری که شناسی له زانکۆی به رمنگهام له ولاتی به ریتانیا به ده ست هیناوه.

له ۲۰۰۱/۸/۲۵ پروانامه ی دکتۆرای له بواری گهردووناسی له به شی گهردوون / کۆلیژی زانست / زانکۆی به غداد وه ده سته یناوه.

ئێستا مامۆستایه له به شی زانستی گشتی / کۆلیژی پهروه ده ی بنه رت / زانکۆی سه لاهه ددین

به ره مه کانی:

ده یان بابه تی زانستی و وێژه یی له رۆژنامه ی هاوکاری، گۆفاری کاروان، گۆفاری زانکۆ پریس بلاو کردۆته وه.

له که ناری ئاوه کانی بابلۆن، 22 کورته چیرۆک له ئینگلیزه وه کردویه به کوردی. کانونی دووه م 2022.

باله تیکشکاوه کان. جبران خلیل جبران.. رۆمان... وه رگپر له ئینگلیزه وه کردویه به کوردی. حوزه یران 2022.

رۆبىسن كرۆسوۆ. دانپل ديفوۆ... وەرگير له ئىنگليزيه وه كرديه به
كوردى. ئاب 2022

بنه ماكانى زانستى بهرگى ههوا. ئاب 2022.

به فرى رهش. هيلين عبدالجبار پالانى... رۆمان... وەرگير له كوردیه وه
كردويه به ئىنگليزى. كانونى دووهم 2023.

مه سيح به ئاسمانى پاريسه وه.. حه مه فه ريق حه سه ن. وەرگير له
كوردیه وه كردويه به ئىنگليزى. ئادار 2023.

سى هه زار ماچ.. حه مه فه ريق حه سه ن. وەرگير له كوردیه وه كردويه به
ئىنگليزى. ئادار 2023.

كۆلاره ی رینگاوره نگ.. حه مه فه ريق حه سه ن. وەرگير له كوردیه وه
كردويه به ئىنگليزى. ئادار 2023.

مۆبايل: 07504622954

ئيميل: mohammed.aziz@su.edu.krd

Mohammed Azeez Saeed

Date of birth: September 27th, 1953

Place of birth: Qaladze, Sulaimane,
Kurdistan Region-Iraq

Studied primary, intermediate and high school in Qaladze

On June 26th, 1977, graduated, B.Sc. degree, as a top first rank student from Physics Department, College of Science, University of Sulaimane. On the same day, the president of Iraq awarded him an Omega Golden watch.

On December 12th, 1980, he received M.Sc. degree in the field of Meteorology and Applied Climatology from the University of Birmingham-UK.

On August 25th, 2001, he received Ph.D. degree in the field of Astronomy from the University of Baghdad-Iraq.

Currently he is working as Assistant Professor at the Department of General Science, College of Basic Education, Salahaddin University-Erbil, Kurdistan Region-Iraq.

Activities: Translation of 22 short stories (novels) from English language to Kurdish language during the period of coronavirus pandemic spread.

The Broken Wings, Gibran Khalil Gibran...A novel translated into Kurdish, June 2022.

Robinson Crusoe... A novel translated into Kurdish, August 2022.

Basics of the Atmospheric Science, in Kurdishm, August 2022.

The Black Snow, Helen Palany... A novel translated from Kurdish into English, January 2023.

Three thousand Kisses, Hemefariq Hassan, translated from Kurdish into English, March 2023.

Christ in the Sky of Paris, Hemefariq Hassan, translated from Kurdish into English, March 2023.

The Colored Kite, Hemefariq Hassan, translated from Kurdish into English, March 2023.

Mobile phone: 00964 (0) 750 462 2954

Emails: mohammed.aziz@su.edu.krd

Three Thousand Kisses

Three Short Stories

Hemefariq Hassan

Translated from Kurdish into English

Dr. Mohammed Azeez Saeed

Three Thousand Kisses
Hemefariq Hassan
Three Kurdish short stories

Translated from Kurdish language into English

By Dr. Mohammed Azeez Saeed

Salahaddin University-Erbil, Kurdistan Region-Iraq

March 21st, 2023---Nawroz 1st, 2723